

lízis se. Mindig rettenetesen elégedetlen vagy. Pedig a kórházi szobában: a többi nagymama fekszik szép csöndben, meg se mukkannak...

– Mert ostobák – károgtá el magát a másik öregasszony.

S ahogy a nap emelkedett, úgy hallatszott be mások hangja is.

Ligetfalut valóban mindenkinek csak ajánlhatom.

A pornófilmekben nevelkedett lány rikácsolása, aki kefézés közben úgy kiabál, mint akit nyúznak. Bal felől egy csalódott asszony monológja: „Berúgattatok, aztán meg titokban eladtátok az antik faliorámat, ti gazemberek. De ez a lakás az én tulajdonom, seggbe vagytok rúgva. Takarodjatok innen, söpredékek! Mindent kikutatnak, ellopják a törülközőket, odaégetik a fazekakat. Az a fő, hogy nekik minden dolguk új és sértetlen!”

A lakást hangos zene árasztja el. Dobhártyaszaggató. Elza és a bútor beleremeg. Valaki kiszalad a balkonra: „Vége, hallod!? Mi ketten végeztünk! Nagyon szerettelek, de te szörnyen megsértettél. Most már örülhetsz. Szeretlek, de neked ez már mindegy lehet. És már azzal se kell törődnöd, hány fasz van a picsámbo!”

Elza kiszaladt a lakásból. Arra gondolt, soha vissza se jön. A lakásbo!

A Védőcölöp utcai villanegyedben sétálgatott. Bele nézett a kivilágított ablakokba. Az utcábo saját léptei puha hangja visszhangzott. Ragyogott a csend. Lélegzete mély volt és egyenletes.

Mikor átlépte lakása küszöbét, lélegzete akaratlanul is felgyorsult. Tengernyi sáros és síkos követ érzett a hasábo. A szobában csend volt. Várt. Mint az őz a hurokban. Mint az ugrásra készülő nyúl.

Csanda Gábor fordítása

DANIEL HEVIER

Gazdasszony

*folyik a szó felissza a kenyér
a kis konyhában lecsapódó gőzt
a pohár szélén barna folt henyél
és az ablakon légycsapat időz*

*a konyha olyan mint egy hajlok
ahol az ember magányosan él
a meleg a tűzhely felől cammog
és a huzat a loggiáról zenél*

*itt érzed igazán ürességed s éhed
mikor kredenbe kerülnek az edények
és a fiókba fekteted a kést*

*kenyeredet a nyomorúság üszkére
vetett cipót itt helyezed végre
a patkánybőr abroszon középre*

Nietzsche

*az isten halott jelenti ki nietzsche
de cseppet mégis szomorú marad
hiszen ő volt az aki rájött erre
és utána már mindenki ráfarag*

*keljél hát életre még egy kicsit mester
álljon vissza mi eddig se haladt
mint sárkányrepülőn úgy szállj a kereszten
skandaljuk ha tuti isten fia vagy*

*ugyan ki oldja meg ezt a nehéz kérdést
és ki tudja az igazság hol fakad
a tényekből ez az utolsó lerakat*

*sose féljetek hisz lesz még az úgyse
a jelek szerint isten magunkra hagy
nietzsche él boldog-örülten kurjongat*

Hizsnai Zoltán fordításai

Beňová, Jana (1974, Pozsony) költő, prózaíró. Dramaturgiát végzett a pozsonyi Színművészeti Főiskolán, majd Park címmel folyóiratot alapított. Jelenleg a Sme napilap szerkesztője. Első könyve tizenkilenc éves korában, 1993-ban jelent meg, s három verseskötet után regénnyel (Parker, 2000), novelláskötettel (*Dvanást' poviedok a Ján Med* – Tizenkét elbeszélés és Ján Med, 2003) jelentkezett.

Hevier, Daniel (1955, Pozsony) költő, prózaíró, műfordító, dalszövegíró,

esszéista, szerkesztő, könyvkiadó. Esztétika szakot végzett a pozsonyi Komenský Egyetemen 1980-ban. A pozsonyi rádió munkatársa, majd hosszú éveken keresztül szabadfoglalkozású író, később kiadói szerkesztő volt. 1992-ben saját kiadót alapított. Első verseskötetét tizenkilenc évesen, 1974-ben adták ki (*Motýli kolotoč* – Lepkekörhinta); azóta több tucatnyi könyve látott napvilágot, szinte mindegyik műfajban kipróbálta tehetségét, egyebek közt az egyik legsikeresebb szlovák gyermekkönyvíró. Angolból és csehéből fordít verset, gyermekirodalmat.